

Trại Họp Bạn Thăng Tiến 5 Tại Sydney, Úc Châu 9-12-1995 đến - 03-01-1996

Sói mộng tai

Từ khi quyết định gửi đơn đi dự trại TT 5, tôi thoáng buồn cười tự thú nhận rằng, tôi đang mong đợi ngày đi từng ngày. Thật cứ y như hồi xưa còn bé mỗi khi bắt đầu vào tháng chạp là tôi nô nức đợi ngày ba mươi tết. Đã hai mươi năm qua không được sinh hoạt Hướng Đạo, tôi không kèm giữ được cảm giác hồi hộp, chờ đợi “ngày trở về” đại gia đình Hướng Đạo thân yêu.

Rồi cuối cùng ngày mong đợi cũng đến, tôi sẽ đi Sydney sớm hơn ngày nhập trại Thăng Tiến, để còn còn giúp khóa huấn luyện Dự Bị Ngành Âu và Thiếu từ 22 đến 24 tháng 12, 1995 tại Trại Trường Glendfield, cũng là địa điểm Trại Thăng tiến 5.

Rời phi trường Knoxville, TN lúc 1 giờ 45 chiều ngày 19 tháng 12, 1995 để đến phi trường Quốc Tế Atlanta, đổi chuyến bay đến San Francisco, rồi từ San Francisco đi chuyến khác đến thẳng Sydney. Không may, máy bay bị trục trặc kỹ thuật, tôi phải vào khách sạn ngủ tạm qua đêm. Tôi không mang áo ấm vì đâu ngờ phải đi bộ một đoạn đường trên đất Mỹ trong đêm Đông giá buốt đến chỗ đợi xe khách sạn đón.

Sau hai mươi tiếng đồn hồ ngồi trên máy bay suốt nửa vòng trái đất, tôi vô cùng mừng rỡ khi biết máy bay sắp đáp xuống phi trường Sydney.

Không tưởng tượng, tôi đã cảm động và vui sướng đến bậc nào khi gặp lại chị Lê thị Trúc sau bao nhiêu năm xa cách và các trưởng trong ban tiếp đón đã vui mừng ôm tôi trong vòng tay thân ái, thiết tha. Chúng tôi cảm thấy quen

thuộc nhau ngay mặc dù có một số người trong chúng tôi chưa từng gặp mặt. Trưởng Phi Lai nói với tôi :” em cứ nghĩ là sẽ nhìn thấy Trưởng lụ

khụ, chống gậy đi đến, không ngờ trưởng vẫn còn tươi và còn khỏe quá”. Tôi mỉm cười cảm ơn chị thăm nghĩ đến điều luật thứ 8, “Hướng Đạo sinh gặp khó khăn vẫn luôn vui tươi”.

Về tới nhà Trưởng Nguyễn Văn Thuật và Tr. Phi-Lai, chúng tôi đã gặp có cả các Trưởng Nghiêm Văn Thạch và trưởng Vĩnh Đào đã đến từ Pháp. Sáng hôm sau, chị Phi Lai lại phải lo ra phi trường đón Trưởng Mai Liệu từ Hoa Kỳ sang, chiếu đó, Trưởng Thuật đưa Trưởng Thạch, Trưởng Đào và tôi đến Trại Trường Glenfield để chuẩn bị cho khóa dự bị.

Xe vào con đường đất đỏ im mát, sạch sẽ, có hai hàng cây cao thẳng tắp hai bên, xa xa là tấm bảng với hình hoa Bách Hợp nổi bật và hàng chữ :“Glenfield Scout ActivityCentre”, tôi có cảm tưởng thấy lòng xao xuyến rừng rưng thồn thức hồi hộp như đứa con xa cách bao nhiêu năm dài nay mới trở về quê mẹ. Ồi khung cảnh thần tiên biết bao, thân mật gần gũi biết bao, tôi liên tưởng đến những lần đi trại ở quê nhà: Dự bị ở Thiên An, Hồi Nguyên ở Blao, Tùng Nguyên ở Đà Lạt. N.T.C Thủ Đức. Đó là nơi đã đào tạo bao nhiêu huynh trưởng Hướng Đạo cho phong trào Hướng Đạo Việt Nam, trong đó có tôi đã vui sống một thời.

Tiếp đến là chiếc cổng Tam quan với “mái ngói” đỏ tươi và hàng cột bóng láng, theo kiến trúc đặc biệt cổ truyền Việt Nam mà chi nhánh Hướng Đạo Việt Nam Úc châu vừa xây dựng hết sức kiên cố làm cổng chính, có nhã ý để tặng cho Trại Trường Glenfield.

Vào trong trại, tôi đã thấy một số trưởng và các em đang làm việc ở đó, ngoài cổng Tam Quan, còn có kỳ đài, sân khấu đã được dọn dẹp sạch sẽ, phòng ốc, đất trại đã được chia lô làm nơi dựng lều cho từng đơn vị. Tạo đây tôi đã gặp lại em Bguyễn Hữu Hướng sau bao nhiêu năm xa cách. Hướng là trại sinh taro cơ

bản của tôi trước kia ở miền II. Em thân tôi, mừng rỡ chạy đến chào hỏi rồi rút, nhắc chuyện ngày xưa rồi giới thiệu tôi với các trưởng chung quanh thật cảm động.

Trại sinh và quan khách trước khán đài ngày khai mạc Thăng Tiến

Ngày 26 tháng 12 các đơn vị tại Úc đã nhập trại và các nơi xa như Hoa Kỳ, Pháp, Canada, Singapore v.v. .. cũng lần lượt đến. Hướng Đạo Việt Nam thuộc chi nhánh Úc thật đông đảo, hùng hậu gồm có các Liên đoàn Bách Việt, Văn Lang và Tráng đoàn Lam Sơn ở Sydney, Liên đoàn Quang Trung, Thăng Long và Tráng Đoàn Trần Văn Khắc ở Mrlbourne, Liên đoàn Bạch Đằng ở Perth- Tây Úc, Liên đoàn Lạc Việt ở Adelaide-Nam Úc, Liên đoàn Đống Đa ở Brisbane và Toán Chi Lăng ở Canberra. Sáng sớm 27 tháng 12, tôi đang ở trong phòng, nghe có người hỏi tên tôi, đó là em Ngọc Ngọc Ánh, sói con của tôi hồi còn làm việc ở Quảng Ngãi tư năm 1966-67. Gặp tôi, em nhận ra ngay, mừng rỡ gọi tôi dễ thương :”Akéla, Akéla”,. xa nhau hơn 30 năm rồi, từ một sói con bé tí, nay đã là Liên đoàn Trưởng Liên đoàn Thăng Long ở Melbourne. Ánh cùng Liên đoàn và các liên bạn vùng Melbourne đã đi xe buýt suốt đêm để thăm dự trại Thăng Tiến 5, các xa em ở cả ngày cây số. Chị Trưởng Huệ Liên cũng từ Melbourne đến, em được chỉ định ở cùng phòng với tôi vui quá.

Suốt 3 ngày 26, 27,28 tháng 12, không khí trại nhộn nhịp tiếng cười, tiếng kêu to mừng rỡ của bạn bè gặp lại nhau, tiếng đóng cọc dựng lều, tiếng hát từ đài phát thanh của trại, tiếng riu rít

như chim của các sói.... thật là vui. Rồi đến các cuộc họp huynh trưởng, Họp Đại Hội Đồng, bầu cử ban Thường Vụ, Hội Đồng Trung Ương Hướng Đạo Việt Nam.

Sáng ngày 29 tháng 12, là cuộc họp mặt các trưởng và thân hữu các nước, tuyên dương các trưởng và thân hữu đã tích cực đóng góp cho phong trào. Đúng 5 giờ chiều là lễ cắt băng khánh thành cổng Tam Quan, tiếp theo lễ khai mạc Thăng Tiến 5 với cuộc diễn hành uy nghiêm của các đơn vị tham dự qua khán đài, nơi đó có sự hiện diện của quý vị lãnh đạo các tôn giáo, Tr. Neil Westaway, chủ tịch Ủy Ban Hướng Đạo Thế giới, Tr. William Wells , Tổng Ủy Viên Liên Hội Hướng Đạo Úc, Tr. Davis Kinchin, Tổng Ủy Viên Hướng Đạo Úc, quý trưởng Huấn Luyện Úc, quý vị nhân sĩ Cộng Đồng Việt Nam, chính quyền địa phương, quý vị Huynh Trưởng và thân hữu toàn thế giới.

Sau nghi thức chào cờ là diễn văn chào mừng của trại trưởng Nguyễn Văn Thuát, tiếp theo là diễn từ của Tr. Neil Westaway và ông Võ Minh Cương (chủ tịch Cộng Đồng người Việt tại Sydney), cùng quý vị quan khách và quý trưởng các nước đã được chào mừng bằng tiếng băng reo Hướng Đạo Việt Nam của toàn thể trại Sinh, Tất cả trại sinh tham dự đều mang khăn quàng màu xanh đậm có huy hiệu Thăng Tiến 5 dùng suốt thời gian ở trại. Số quan khách, phụ huynh, thân hữu và trại sinh tham dự lễ khai mạc có vào khoảng trên 800 người.

Buổi lễ được bắt đầu bằng ba hồi chiêng trống và chấm dứt với chùm bóng bóng đủ màu có in huy hiệu

T.T.5 được thả bay một lượt rục rờ cả bầu trời trong xanh mùa “hạ” (*Úc Mùa Hè là khoảng Mùa Đông bên Hoa Kỳ*) cùng lúc đoàn Múa Lân rầm rộ tiễn chân quan khách đi thăm từng lều các đơn vị, thăm phòng triển lãm trình bày các hình ảnh sinh hoạt của các chi nhánh. Mỗi nơi đều có lá cờ của quốc gia cư ngụ.

Sau khi mời quan khách dự bữa ăn thân mật là chương trình Văn Nghệ dân tộc với chủ đề: “Tuổi trẻ và Quê hương”. Thành phần trình diễn là Hương Đạo Sinh của các đơn vị khắp nơi và thân hữu của phong trào Hương Đạo, đặc biệt là sự góp mặt của Trưởng Nguyễn Văn Tuấn 84 tuổi với tiết mục ảo thuật. Từ những điệu vũ, nhạc kịch, câu hò, giọng hát, ảo thuật.v.v... đến y phục hóa trang thuần túy Việt Nam, làm cho quan khách Úc-Việt, các huynh trưởng và trại sinh đều say mê thưởng thức cho đến màn cuối cùng chấm dứt đúng nửa đêm, ra về vẫn còn lưu luyến.

Ngày 30 tháng 12 là ngày thử thách, trại sinh được các trưởng hướng dẫn ra ngoài trại để tham dự những trò chơi đặc biệt như lái thuyền buồm, thuyền máy, thuyền nhỏ, thám sát hang động, bắn cung, ném boomerangs.

Ngày 31 tháng 12, là ngày thăm viếng, các trại sinh có dịp đi thăm thành phố Sydney, Darling Harbor, Opera House, Sydney Tower, China Town, v.v... Buổi chiều tắm biển trong 2 tiếng đồng hồ, đến 6 giờ chiều mới lên xe về trại.

Ăn tối xong là sinh hoạt lửa trại ching cho toàn trại. Chương trình lửa trại chấm dứt lúc 11:30 tối để tiếp tục chuẩn bị đốt pháo bông mừng năm mới dương lịch đúng 12 giờ đêm.

Ngày 1 tháng giêng năm 1996, là ngày kết thân, Buổi sáng họp mặt toàn trại chúc mừng năm mới, đến phần thi đua thể thao gồm các môn: điền kinh, bóng chuyền, võ cầu, bóng bàn.v.v... Buổi chiều là thời gian cho trại sinh thăm viếng nhau, trao đổi huy hiệu, xin chữ ký, địa chỉ trong

sổ lưu niệm và viết vô tuyến truyền hình trên áo thun có đóng dấu T.T.5. Hình ảnh các em lom khom xuống áo thun trải lên trên để người khác ký tên trông thật dễ thương, ngộ nghĩnh và cảm động. Chỉ có thể thấy trong tình bạn Hương Đạo mà thôi.

Thứ Ba ngày 2 tháng 1, năm 1996, là ngày chia tay. Những ngày vui qua mau, dù có thắm thiết bao nhiêu đi nữa cũng không thể níu lại được. Mới họp mặt vui vẻ đó, nay đã phải buồn chia ly. Sửa soạn Y phục chỉnh tề để ra họp chung toàn trại làm lễ bế mạc mà lòng tôi nao nao buồn rười rượi, uể oải làm sao!, Chương tình bắt đầu từ 9 giờ đến 11 giờ sáng. Sau phần tổng kết trại là tặng quà lưu niệm cho nhau và trao giải thưởng cho các Trưởng thuộc chi nhánh Úc châu. Khi trưởng Nguyễn Ngọc Ánh liên đoàn trưởng liên đoàn Thăng Long ra nhận giải thưởng, Trưởng Thuật nhờ tôi trao cho em, cầm giá ban khen trong tay, "Akéla" và "Sói" nhìn nhau không thốt nên lời. Tôi vô cùng xúc động và hãnh diện thấy trưởng Ánh từ là một Sói con bé tí ngày nào, nay đã là một trưởng Hương Đạo vững vàng, tích cực phụng sự cho phong trào Hương Đạo đúng như lòng mong ước của chúng tôi. Tôi cố nén xúc động xúc động mỉm cười trao em giấy Ban Khen và bắt tay trái em thật chặt. Vừa về lại chỗ đứng, một bàn tay nhẹ nhàng đặt lên vai tôi. Trưởng Kim Quy Young đang nhìn tôi mỉm cười. Trưởng vui vẻ bắt tay tôi và chúc mừng tôi gặp lại "sói con" xưa.

Chiều đến, trời mưa đổ như trút nước, đó là cơn mưa lớn đầu tiên từ khi tôi đến trại. Cũng may là trại đã hoàn tất, nên từ khai mạc đến bế mạc đều diễn ra trong khung cảnh trang nghiêm, Suốt thời gian sinh hoạt trại đều vui vẻ, tốt đẹp với mây xanh và nắng ấm. Tuy nhiên, nếu mưa đến chậm một ngày thì đỡ khổ hơn cho một số trại sinh còn ở lại và nhất là các trưởng thuộc chi nhánh Úc làm việc sau khi mọi người ra về, Ăn tối xong còn Hội nghị Trưởng họp bàn về các việc huấn luyện, hình thức sinh hoạt mới, mục tiêu của phong trào trong những năm kế tiếp...

Sáng Ngày 3 Hội Nghị Trưởng tiếp tục cho đến chiều mới chia tay, Các trại sinh còn lại lần lượt ra về. Tôi và một số trưởng còn ở lại được trưởng Đặng trung

Chính mời về nhà ăn cơm, trong đó có tr. Thuất và Phi Lai, Trưởng Tuấn và Huệ, Tr. Trúc, Tr. Liên, và Tr. Hương và số đông anh chị em chi nhánh Úc. Các chị trong bếp giúp chị Chính làm bếp, bữa tiệc thật thịnh soạn, trong bầu không khí thân mật, vui vẻ. Tiệc xong Tr. Chính mời mọi người ra phòng khách, một trưởng đứng lên mời Tr. Phi-Lai ra giữa phòng, đưa khung hình đã gói giấy đẹp, nhờ Tr. Thuất trao cho Tr. Phi-Lai. Khi mở ra, mặt sau đầy chữ ký, kể cả chữ ký của Tr. Thuất. Tất cả hát bài "Happy Birthday" mừng sinh nhật Tr. Phi-Lai. Ảnh phóng lớn rất đẹp do một trưởng chuyên nghiệp đã chụp lên trưởng Phi-Lai mặc đồng phục Hướng Đạo đứng bên khóm hoa cười thật tươi tại trại TT mà Tr. Phi-Lai không hay biết. Khi quây quần tại đây, chúng tôi được mời dùng các thứ trái cây, bánh kẹo vừa thưởng thức văn nghệ với tiếng đờng cầm đệm của nhạc sĩ Hoàng Ngọc Tuấn... . Ánh sáng huyền diệu làm cho căn phòng càng thêm ấm cúng, thì ra anh Chính đã cố ý sắp đặt bữa tiệc thịnh soạn này cùng với món quà vô giá và đặc biệt là văn nghệ chơi vui để mừng sinh nhật Tr. Phi-Lai, mà nói là buổi tiệc chia tay ngày cuối trại. Tôi thành thật cảm phục quý anh chị chi nhánh Úc đã có những sáng kiến tế nhị đầy tình nghĩa này.

Tôi hết sức biết ơn trại T.T.5 đã tạo cho tôi cơ hội được gặp lại bao nhiêu người thân, mà tôi đã xa cách từ 30 năm đến 40 năm trời. Vui làm sao khi tôi được gặp lại từ em sói nhỏ của bầy Quang Trung cho đến anh Trại Trưởng Trại trường Hồi Nguyên ở rừng Blao thơm ngát hoa Lan trắng.

Cuộc hội ngộ bất ngờ cùng các em "sói". các bạn, các Trưởng kỳ cựu sau một thời gian xa cách làm tôi nhớ lại câu tục ngữ: "Nhân sanh hà xử bất tương phùng" (Đời người ta, ở chỗ nào mà chẳng có thể gặp nhau). Nhớ có trại T.T.5 tôi được biết thêm nhiều bạn mới, Từ quý trưởng người nước ngoài đến quý trưởng Hướng Đạo Việt Nam thuộc chi nhánh Úc, Pháp Canada, Hoa Kỳ .v.v... Đặc biệt nhất là anh chị Viêm, anh chị Thoại, anh chị Thuất đã cùng tôi trao đổi thư

từ và cả tặng thơ, họa thơ suốt gần 2 năm rồi, nay mới có dịp gặp nhau thật là mãn nguyện.

Sói con Chi Nhánh Úc và Trưởng Hương Đạo Úc

Tôi hết lòng khâm phục và biết ơn các Trưởng chi nhánh Úc đã đứng ta gánh vác Trại Họp Bạn Thế Giới Hướng Đạo Việt Nam cùng với các trưởng, cảm em Hương Đạo sinh đã đồng tâm hiệp lực, tích cực lo tổ chức Trại suốt cả năm trời. Từ chuyện bán vé số kinh tài cho đến những công việc nặng nhọc như đón cây làm cổng Tam Quan, sân khấu, kỳ đài.v.v.. Lo lắng cho trại sinh đến từ xa từ nơi ăn chốn ngủ, y tế, sinh hoạt vui ở trại cho đến việc tổ chức cuộc du lịch Canberra và Melbourne. Tôi xin cảm ơn các bạn, cảm ơn trại Thăng Tiến 5 đã cho tôi sống lại thời gian thần tiên nhất, vui vẻ nhất, tâm hồn thoải mái nhất trong không khí đầy ấp tình thương cùng với những sinh hoạt Hướng Đạo. Thời gian tham dự trại, tôi hoàn toàn không lo lắng, không ưu tư, Tất cả mọi phiền muộn trong cuộc sống đều dừng lại ngoài cổng trại, tôi đã trở về với bản chất hồn nhiên, cống vui cùng những bài ca, tiếng hát, những trò chơi, những câu chuyện đầy ý nhị, những ánh mắt trong sáng. Xung quanh tôi chỉ còn có trời cao, mây trắng và rừng cây xanh ngắt, những khuôn mặt vui tươi trong bộ đồng phục quen thuộc, những cái xiết tay thân ái, những nụ cười rạng rỡ, bao dung. Niềm say me vui sống bùng dậy trong tôi và bỗng nhiên tôi ao ước cho tất cả mọi người đều được sống vui sướng trong đời.

Có phải thỉnh thoảng mỗi người trong chúng ta cần phải thật sự trở về một cõi thân yêu, một khung trời quen thuộc, nơi đó chúng ta có thể sống trọn vẹn trong tình yêu đời, yêu người, yêu cuộc sống, yêu thiên nhiên và yêu cả chính bản thân mình.